

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/768/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202662
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714202662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, B., o zaplatenie 322,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 7C/124/2014-36 zo dňa 18.09.2014, v časti, ktorou súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 41,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 41,79 Eur s príslušenstvom, m e n í t a k , ž e o d p o r c a j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 41,79 Eur s úrokom z omeškania 8,25% ročne zo sumy 41,79 Eur od 22.02.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 147,35 Eur s úrokom z omeškania 8,25% ročne zo sumy 147,35 Eur od 22.02.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil použitím ust. § 2 písm. e), § 4 ods. 1, 2, 3, § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 502 ods. 1 Obch. zákonníka, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka, § 3 ods. 3, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a vecne argumentoval tým, že z obsahu zmluvy o pôžičke si súd ustálil, že v nej nebol v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. a to ust. § 2 písm. e/ ako aj základné náležitosti zmluvy stanovené v § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2011 Z.z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č.

258/2011 Z.z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Súd preto odčítaním zaplatenej sumy 400,35 Eur od vyčerpanej celkovej sumy 547,70 Eur zistil, že odporca doposiaľ neuhradil z poskytnutej pôžičky sumu 147,35 Eur. Nakoľko na úver je potrebné obligatórne prihladať ako na bezúročný a bez poplatkov, a odporca preukázateľne neuhradil z poskytnutej pôžičky sumu 147,35 Eur, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť práve túto sumu 147,35 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 8,25% ročne od 22.02.2014, kedy požaduje navrhovateľ. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku, výlučne v časti, ktorou súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 41,79 Eur s príslušenstvom, podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazal odporcu okrem už vyhovujúcej časti aj na zaplatenie sumy 41,79 Eur s príslušenstvom. Navrhovateľ si neuplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Podľa odvolateľa súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Súd prvého stupňa nesprávne matematicky vyčíslil dlžnú sumu. V zmysle zmluvy bola kúpna cena tovaru 597,49 Eur, odporca bol povinný zaplatiť akontáciu 49,79 Eur, odporcovi bola poskytnutá suma 547,70 Eur, ktorú sa zaviazal mesačne splácať. Odporca celkovo uhradil sumu 408,35 Eur, t.j. okrem akontácie 49,79 Eur uhradil sumu 358,56 Eur. Súd pochybil, keď nezohľadnil, že odporcom zaplatená suma zahŕňa aj akontáciu.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Tnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, teda výlučne v časti splatnosti priznanej pohľadávky (§ 212 ods. 1 O.s.p. a § 206 ods. 3 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti s použitím § 220 O.s.p. zmeniť.

Už právoplatnou časťou preskúmaného rozsudku (§ 206 ods. 3 O.s.p.), prvostupňový súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 147,35 Eur s úrokom z omeškania 8,25% ročne zo sumy 147,35 Eur od 22.02.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku súd návrh zamietol.

Predmetom odvolacieho prieskumu sa tak stala len tá odvolaním napadnutá zamietajúca časť, ktorou súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 41,79 Eur s príslušenstvom.

Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa, pod obchodným menom Consumer Finance Holding, a.s. uzavrel s odporcom, fyzickou osobou, dňa 09.09.2008 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol odporcovi pôžičku na nákup tovaru v sume 547,70 Eur (16.500,- Sk). Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky po 13,28 Eur (400,- Sk) v počte 58 splátok a celková suma pôžičky v sume 819,89 Eur (24.700,- Sk). Zmluvné strany si ďalej dohodli RPMN v sume 15,85%, ročnú úrokovú sadzbu 15,85%, konečnú splatnosť: 58 mesiacov. Celková suma pôžičky bola v zmluve uvedená vo výške 819,89 Eur (24.700,- Sk). Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že výška mesačnej splátky je špecifikovaná sumou 13,28 Eur, čiže nie je presne špecifikovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k dňu uzatvorenia zmluvy. Zmluvou o pôžičke sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi peňažné prostriedky do určitej výšky a tento sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť celkovo 819,89 Eur (24.700,- Sk) a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 18.10.2013 postúpil postupca Consumer Finance Holding, a.s. pohľadávku na navrhovateľa. Z obsahu predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že odporca celkovo vyčerpal sumu 547,70 Eur na

nákup tovaru (biela technika, chladnička a pračka). Ďalej mal súd preukázané z obsahu platobnej histórie (čl. 4), že odporca uhradil navrhovateľovi celkovo sumu 408,35 Eur (27 x 13,28 Eur + vložená akontácia 49,79 Eur).

Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 4 a 5) je zrejmé, že odporca uhradil dňa 09.09.2008 akontáciu 49,79 Eur a následne uhrádzal mesačné splátky, pričom celkove uhradil sumu 408,35 Eur. V zmysle zmluvy bola kúpna cena tovaru 597,49 Eur, odporca bol povinný zaplatiť akontáciu 49,79 Eur, odporcovi bola poskytnutá suma 547,70 Eur, ktorú sa zaviazal mesačne splácať. Odporca celkovo uhradil sumu 408,35 Eur, t.j. okrem akontácie 49,79 Eur uhradil sumu 358,56 Eur. Súd prvého stupňa preto pochybil, keď nezohľadnil, že odporcom zaplatená suma zahŕňa aj akontáciu. Dlh odporcu tak predstavuje sumu 189,14 Eur (547,70 - 358,56), s príslušnými úrokmi z omeškania. Právoplatnou časťou rozsudku bol odporca zaviazaný na zaplatenie istiny 147,35 Eur s príslušenstvom, pričom správne mal byť zaviazaný na zaplatenie istiny 189,14 Eur s príslušenstvom, preto bolo dôvodné, aby odvolací súd zamietajúcu časť rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporcu zaviazá aj na zaplatenie istiny 41,79 Eur s príslušenstvom.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 41,79 Eur s príslušenstvom, v súlade s ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 41,79 Eur s úrokom z omeškania 8,25% ročne zo sumy 41,79 Eur od 22.02.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odvolacom konaní mal úspech navrhovateľ, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.